

Sdeari Barber

9

La cloterada de l'ensopiment

Ens trobem en una petita vila neta, blanca, i
rutilant. A l'Altu aquesta vila és ^{en} veïda pel
barcelonins. En cada casa hi ha una família
rellogada. ~~El~~ ~~seu~~ ~~nom~~ ~~és~~ ~~Realis~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~tragedia~~
que expresa la dita: 3 homes vingueren que de casa
ens traqueren. Els senyors forasters, van adqui-
rint a qualsevol preu, les cases dels ~~terrasans~~
i pescadors, per estimer-los, previa una re-
forma que les hi dongui aspecte de torretes.
I de torretes n'hi ^{han} ~~tan~~ ja com de cases par-
ficulars

zona i tanta gent, la de la villeta mediterrè-
nia protesten amargats d'aquixa conquesta
del poble pel ric barcelonins. però en protesten a
l'hivern, sense violències de llenguatge, en secret, de
tu a tu, car ^{seu} ~~de~~ ~~car~~ ~~acter~~ ~~ple~~ ~~de~~ ~~resig-~~ ~~na~~ ~~ció~~ ~~cr~~ ~~ist~~ ~~iana~~ ^{seu} ~~com~~ ~~de~~ ~~dit~~ ~~com~~ ~~de~~ ~~dit~~ ~~com~~ ~~de~~ ~~dit~~
nació cristiana. Ara, entre tant, admeten els pre-
ses, els ous, les mongetes, les peres, les prunes, i el
que lleva la terra i el mar, després d'haver adine-
rat les habitacions.

La colònia així viu en pau amb els indi-
genes. Aquest ^{del} ~~pro~~ ~~cur~~ ~~van~~ no fer nosa als forasters

i han pres les degudes precaucions perquè els forasters no'ls ~~h~~^{en} facin. Els homes del poble quant no son "en març" dormen i les dones feine gen d'un cap de dia a l'altre, arreconades a un lloc ombradiç, ja sigui dintre o fora ~~de l'entrada~~^{de casa}. La feina de les talh consisteix en "~~remendar~~"^{"remendar"} xarxa vella o nova i en curir botons i trinxes ~~a~~ les camisetes o "jersei" manufacturats en la mateixa vila. Els preusfets de les mullers i la pesca dels marits, abroveixen la vida entera d'aquella gent. No hi ha res més al món ni es possible que els interessi altra cosa.

En aqueixa vila s'hi entra per una foradada i s'en surt per un pont sobre una riera. Mes ullà a penes trobarien res cap ac de desvetllar la curiositat dels brans pescadors i de les terribles preufetistes. El pont i la foradada no son pas traspasats sense un calfret pels fills de la vila. I per d'vant els enclou el mar i per darrera uns horons atterrossos on no hi ha altres camins que'ls que menen a la vinya o a la petita feixa del fruterar.

Els carrers, quant els escamots de barcelonins son a la platja, d'escurçis, o passegen per l'"an

den" no més es veuen dones assegudes en ca-
 dures mitjanes, abstretes i acafarades amb
 llur preu-jet. Totes es quixen de llur dissort
 racionant amb elles descobriren que aquesta
 dissort es una passio de pou insaciabile. Inve-
 ritat: que l'afany de guanyar diners les fa
 llevar de bon mati, però també es veritat que
 fican al lit d'ora.

Fisiologicament considerat en tindrien prou
 amb el que dormen. ~~El cas es que en llevar-se~~ ^{Tot amb tot}
 no més es recorden de que pleguen de dormir ~~que~~ ^{es}
~~i havent dit~~ ~~despres de dormir~~ no més lamenten de no poder
 fer la festa, ~~i que en havent pogut passar el~~ ^{despres de la festa sospiren per}
~~1. hora, benaurada, d'auar. Li ha a. ju. 2.~~
~~que passi l'en van a joc amb una~~ ^{amb la de dormir i es munte esmerps.}
~~companya esguapa.~~ Els dimenges en lloc de treba-
 llar passen figures. Comencen a l'esglesia,
~~durant~~ ^{mentre dur} la missa, segeixen pesant ne al pas de la
 porta adofades en la cadira del treb all ^{cuti-}
 dia, i fineixen al capvespre ~~amb una ganse de~~
~~facor se al lit~~ ^{i amb} més cansada que mai, ~~per~~
~~noves impuencies~~ ^{per a ficar-se al lit.}
 Es un abús de son que ve de segles i que tam-
 be el patixen alguns homes, no precisament ^{es que}

son ~~els~~ ^{i perquen de nit} pescadors, sino el que romanen en
 terra ^{l'armen les mares que tenen son. El vens del} ~~del~~ matalay a la porra, de la porra al
 marge, ~~del marge albe cap al matalay,~~
 Estic per dir que en clot d'aquesta vila, el
^{vent} ~~vent~~ de la terra no hi han pas esvandit l'opi-
 del llum, i el ^{super} ~~super~~ que hi perdura es fa mestrai-
 dor i irresistible per la causa del mar. En cap
 mes, sobre de la costa ^{es tan riberica} la ressaca ^{mar, i en} ~~la ressaca~~
~~han tornament i el ritme de les ones, paucint~~
^{les roques preu somitats retrayidors.}
~~les penyes, se dueren e fosquetat, de bressol de~~
 justa xocant contra els genals d'una vella

~~Prudenci Bertrana.~~